

ת"פ 54810/03/14 - מדינת ישראל נגד ג ש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 54810-03-14 מדינת ישראל נ' ש(עציר)

בפני כב' הסגן נשיאה ד"ר עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ג ש (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן

ב"כ הנאשם: עו"ד סיוון חיימוב בלייאר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות ובאישומים, כמפורט להלן:

באישום הראשון-

א. פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות").

באישום השני-

א. הטרדה באמצעות מתקן בזק, לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982.

ב. הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

ג. איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ד. פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות.

באישום השלישי-

א. הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ב. פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת, לפי סעיף 12(1) לחוק הגנת הפרטיות.

עמוד 1

א. **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

ב. **הפרת הוראה חוקית** לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

ג. **פגיעה בפרטיות, בילוש או הטרדה אחרת**, לפי סעיף 2(1) לחוק הגנת הפרטיות.

2. על-פי המתואר בעובדות האישום הראשון, ביום 5.12.13 בשעה 20:00, עקב הנאשם אחר המתלוננת, שהינה אחייניתו, ואחר.

על פי המתואר בעובדות האישום השני, נגד הנאשם ניתן צו למניעת הטרדה מאיימת, לאור האמור באישום הראשון ולבקשת המתלוננת. ביום 6.3.14 בשעה 08:00, התקשר הנאשם אל המתלוננת וביקש שיפגשו, ולאחר מכן הודיע לה כי הוא בדרכו אליה. בתאריך 8.3.14 בשעה 00:48, התקשר הנאשם אל המתלוננת באומרו, "**עוד פעם התקשרת מחסוי, את התקשרת אליי, טוב אני אבוא בבוקר, משחקת איתי**", וזאת בניגוד להסכמתה או רצונה. ביום 15.3.14 בשעה 21:59, התקשר אל המתלוננת והשמיע מוסיקה במשיבון. בתאריך 16.3.14 בשעה 05:18, התקשר הנאשם למתלוננת, השמיע מוסיקה ואמר "**אני בא בבוקר תביאי לי כסף**". ביום 18.3.14 בשעה 23:28, התקשר שוב הנאשם למתלוננת ואמר "**שני תדעי שאת מחריפה את המצב, את רוצה שאני אשתולל, אני אשתולל, תזהרי את מחריפה את המצב, אני אדפוק לך בארבע חמש בבוקר, תזהרי אל תתני לי להחריף את המצב**". ביום 20.3.14 בשעה 02:15, השאיר הנאשם הודעה במשיבון הקולי של המתלוננת אשר תוכנה: "**את עומדת בעקשנות שלך, מה יהיה הסוף שלך, את לא רוצה לבטל את התלונה, מה יהיה הסוף, מה את רוצה שאני אבוא לעבודה לשגע את כולם שם, אני אבוא לעבודה ואני אשב איתך במשרד תחשבי שאת עורכת דין**".

על פי המתואר באישום השלישי, בתאריך 19.3.14 בשעה 03:47, הגיע הנאשם אל הבית, ולאחר ששהה שם עזב את המקום. בהמשך, שב אל הבית בשעה 08:22, וכן בשעה 08:35 ודפק על הדלת. בשעה 09:07, נקש על דלת הבית והאזין למתרחש בתוכו. כמו כן, הגיע הנאשם אל הבית ודפק על הדלת בשעות 19:10, 19:20 ו- 19:28.

על פי המתואר באישום הרביעי, ביום 20.3.14 בשעה 21:00, הגיע הנאשם לבית המתלוננת, עמד בחצר בסמוך לחלון ביתה וצעק: "**אני ארדוף אחרייך כל החיים, איפה שלא תהיי, אני לא אתן לך מנוחה**", וכן אמר כי אם לא תפתח את הדלת **ישבור את דלת ביתה**. בהמשך, הגיע הנאשם אל ביתה בשעה 20:56, וכשדפק על הדלת, השיבה לו בת דודתו לחדול ממעשיו ולעזוב את המקום. בתגובה, הנאשם אמר: "**תגידי לה שבבוקר תהיה מוכנה**". בת דודתו דרשה ממנו ללכת, ואף הזכירה לו כי קיים נגדו צו הרחקה מן המתלוננת. בהמשך, בשעה 23:47, שב אל בית המתלוננת ולאחר דקות ארוכות עזב את המקום, וחזר שוב בשעה 23:54, עמד בסמוך לדלת הבית, האזין למרחש, ולאחר מכן עזב את המקום. כך פעל גם בשעה 00:43, וכן ביום 21.3.14 בשעה 02:20.

3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

חוות דעת פסיכיאטרית

4. הנאשם, כבן 56, גרוש, אב לילדה, ללא עבר פסיכיאטרי. אינו יודע קרוא וכתוב, מובטל ומתקיים מקצבת הבטחת הכנסה. במהלך אשפוזו היה שקט ורגוע, לא נצפו סימפטומים של פסיכוזה או הפרעה אקטיבית.

הפסיכיאטר התרשם כי הנאשם פעל ממניעים שאינם קשורים למחלה נפשית כלשהי או לרמת אינטליגנציה. בעת ביצוע העבירה הנאשם לא נמצא במצב פסיכוטי.

הצהרת נפגע

5. המתלוננת הגישה הצהרת נפגע אשר במסגרתה התייחסה לפגיעות ולנזקים שנגרמו לה בשל העבירה, וזאת בהתאם לסעיף 18 לחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001. המתלוננת ציינה כי בשל ההטרדות החוזרות ונשנות מצד הנאשם, שכרה את שירותיו של חור פרטי והתקינה מצלמות אבטחה בפתח ביתה, עד למעצרו. עוד טענה כי מעשי הנאשם גרמו לה לפחד ולחוסר שינה והשפיעו על תפקודה בעבודה.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עוה"ד תמיר גינדין ונדב רייכמן, הנאשם יליד 1958 הודה והורשע בעובדות כתב האישום המתוקן. הערכים המוגנים אשר נפגעו הינם, הגנה על האוטונומיה של המתלוננת, פרטיותה, שלווה נפשית ותחושת הביטחון. כמו כן, ישנה פגיעה במערכת אכיפת החוק, לנוכח הפרת הוראה חוקית. מדובר על סדרה של אירועים אשר במסגרתם נהג הנאשם להטריד את המתלוננת, וכן פגע בביטחונה. הוגש תצהיר נפגע עבירה (ת/1). ההטרדות בוצעו בביתה של המתלוננת, אשר בו היא אמורה לחוש ביטחון והגנה. כמו כן, עולה מתצהיר נפגע עבירה, כי המתלוננת התקינה מצלמות בביתה. חייה של המתלוננת הפכו לבלתי נסבלים והיא שכרה חוקר פרטי, כדי להביא לפתרון הסוגיה. העבירות שבוצעו על ידי הנאשם הופנו כלפי המתלוננת שהינה אחייניתו, ובכך ישנה פגיעה ברף העליון של הערכים המוגנים. לנאשם עבר פלילי. מתחם העונש ההולם הינו החל משישה חודשי מאסר בפועל ועד ל- 18 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, אף מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם לא פעל ממניעים הקשורים למחלה נפשית. המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל למשך 18 חודשים, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי למתלוננת.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד סיוון חיימוב בלייאר, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן בהזדמנות הראשונה, וכך חסך בזמן שיפוטי יקר. הנאשם שוהה במעצר מיום 21.3.14, היות שלא היתה ביכולתו אפשרות להציג חלופת מעצר. זהו מעצרו הראשון של הנאשם, אשר מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל מאחורי סורג וברית. המתלוננת הינה אחייניתו של הנאשם. לדברי הנאשם, היחסים ביניהם היו קרובים וחבריים, עד אשר המתלוננת חשה כי הקשר ביניהם מעיק עליה. מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה כי הנאשם אינו יודע קרוא וכתוב, ואף התחנך בבית ספר לתלמידים הלוקים בפיגור שכלי. מדובר באדם ערירי ובודד, אשר לא הבין את הסיבה לניתוק היחסים בינו לבין המתלוננת. הפגיעה בערך החברתי המוגן הינה מן הרף הנמוך ביותר, הנאשם פעל מתוך מצוקה ורצון בחברה. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וציין בחקירתו כי רק רצה לשוחח עם המתלוננת. בשום שלב הנאשם לא פגע במתלוננת. לעניין העבירה של הפרת הוראה חוקית, הנאשם הפר את הצו שניתן נגדו, אולם ישנה קירבה לסייג לאחריות הפלילית מבחינת הבנתו את מהות הצו ומשמעותו. אין מדובר בנאשם מסוכן, כי אם באדם דל, עם נסיבות חיים קשות אשר לא היה מונע מרצון לפגוע במתלוננת, ואף לא נגרם לה כל נזק ממשי. ב"כ הנאשם עתרה להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל כמניין ימי מעצרו. כמו כן, לעניין גובה הפיצוי יש להתחשב בעובדה כי הנאשם מובטל ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי.

דין

8. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

9. במקרה דנן כתב האישום מתאר ארבעה אירועים שונים, ומכאן שיש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם

קביעת מתחם העונש ההולם

10. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה נעשית בהתאם לעקרון ההלימה. לשם קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

11. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם ההגנה על ביטחוננו ושלוות נפשו של אדם, וכן הגנה על פרטיותו של אדם.

12. בחינת **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** מובילה למסקנה כי יש היתה פגיעה ממשית בערכים המוגנים. הנאשם הטריד את המתלוננת במשך מספר חודשים באמצעות שיחות טלפון רבות בשעות לא שגרתיות, השארת הודעות קוליות, וכן הגעה אל ביתה פעמים רבות בניגוד לרצונה, תוך הפרת צו שניתן נגדו. כמו כן, הנאשם איים על המתלוננת ופגע בשלוותה, והיא בתגובה נאלצה להתקין מצלמות בביתה ואף שכרה את שירותיו של חוקר פרטי.

13. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב, כמפורט להלן:

א. בעפ"ג (מח' מרכז-לוד) 26073-12-12 **פלוטניקוב נ' מדינת ישראל** (5.3.13), התקבל ערעורו של נאשם, אשר הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק. הנאשם הטריד את המתלוננת, רעייתו לשעבר, ונהג להתקשר אליה מהכלא וביקש לשוחח עמה בניגוד לרצונה. הנאשם התקשר למתלוננת ב- 19 מועדים שונים, כאשר כל מועד כלל בין שיחה אחת ל- 24 שיחות. לנאשם עבר פלילי. בית משפט השלום גזר עליו 9 חודשי מאסר בפועל. בית משפט המחוזי הקל בעונשו, והוא נידון ל- 6 חודשי מאסר בפועל.

ב. בת"פ (ת"א) 19366-02-12 **מדינת ישראל נ' זונה** (14.10.12), הורשע נאשם על פי הודאתו בביצוע עבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק, איומים, פגיעה בפרטיות ותקיפה סתם של בת זוג. נידון ל- 11 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ג. בת"פ (רמ') 15025-05-11 **מדינת ישראל נ' בנעים** (5.7.11), הורשע נאשם על פי הודאתו בשני כתבי אישום, בביצוע עבירות של איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, הטרדה באמצעות מתקן בזק והפרת הוראה חוקית. העבירות הופנו כלפי המתלוננת שהינה בת זוגות. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 11 חודשי מאסר בפועל ועוד.

ד. בת"פ (פ"ת) 3013/06 **מדינת ישראל נ' נחום** (3.11.11), הורשעה נאשמת לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של הפרת הוראה חוקית, איומים, גניבה, מטרד לציבור והטרדה באמצעות מתקן בזק. לנאשמת נסיבות אישיות חריגות והיא סובלת מלקות נפשית. נידונה ל- 6 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ה. בת"פ (כ"ס) 27702-05-11 **מדינת ישראל נ' סופיר** (6.10.13), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של איומים, הטרדה באמצעות מתקן בזק, היזק במזיד ומעשה פזיזות ורשלנות. בכתב האישום מתואר רצף של אירועים שהופנו כלפי המתלוננת, רעייתו דאז, והמתלונן שהיה עמה בקשרי עבודה, על רקע חשדו של הנאשם כי השניים מנהלים רומן. בית המשפט מצוין כי ראוי להשית על הנאשם עונש מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות, אולם בשל מצבו הבריאותי

הוא נידון ל- 6 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

ו. בת"פ (נת' 13-04-28116 מדינת ישראל נ' סמיה 25.3.14), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, בביצוע שבע עבירות של פגיעה בפרטיות, וכן שתי עבירות איומים, אשר בוצעו כלפי המתלוננת שהינה שכנתו. לנאשם עבר פלילי. נידון ל- 5 חודשי מאסר על תנאי, לצד עונשים נלווים.

14. במסגרת ה**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים:

א. ה**נזק שנגרם מביצוע העבירה**; הנאשם הטריד את המתלוננת ואיים עליה במשך תקופה, ובכך פגע בשלוות נפשה והוביל אותה להתקין מצלמות אבטחה בביתה ולשכור את שירותיו של חוקר פרטי.

ב. ה**סיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; הנאשם הינו ערירי ובודד, כאשר בינו לבין המתלוננת שהינה אחייניתו היו יחסי ידידות. כאשר המתלוננת לא חפצה עוד בקשר עם הנאשם, הוא החל להטרידה.

ג. **יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו והקרבה לסייג לאחריות פלילית כאמור בסימן ב' לפרק ה'1**; מחוות הדעת הפסיכיאטרית עולה, כי הנאשם אינו סובל מהפרעה נפשית, נמצא כשיר לעמוד לדין והיה אחראי למעשיו בעת ביצוע העבירות. עם זאת, הנאשם התחנך בבית ספר לבעלי פיגור שכלי, אינו יודע קרוא וכתוב, מנוון חברתית ובעל מגבלה קוגניטיבית. בכך יש משום שיקול לקולא.

15. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** עבור כל אישום, הינו החל ממאסר על תנאי ועד ל- 10 חודשי מאסר בפועל.

16. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

17. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב ב**נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. ה**פגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; מובן הדבר כי הטלת עונש מאסר בפועל תפגע בנאשם, אשר זהו מאסרו הראשון לנשיאה מאחורי סורג ובריח.

ב. ה**נזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו**; הנאשם שוהה במעצר כארבעה חודשים עקב מעשיו.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם הודה באשמה ונטל באחריות למעשיו.

ד. **נסיבות חיים קשות של הנאשם שהייתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה**; הנאשם הינו אדם מבוגר, בודד ודל אמצעים. לו ולמתלוננת היו יחסים קרובים, הוא ראה בה כבתו והתקשה לנתק עמה את הקשר.

ה. **עברו הפלילי של הנאשם או העדרו**; לחובת הנאשם הרשעה אחת משנת 2012 בגין

עבירות של סחר בסמים והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית. נידון למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, לריצוי בדרך של עבודות שירות.

18. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול של **הרתעת היחיד והרתעת הרבים** בגדרו של המתחם.

19. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח לתקופה מידתית, מאסר על תנאי ופיצוי כספי למתלוננת.

הפיצוי הכספי

20. מעשי הנאשם פגעו באופן ממשי במתלוננת, ובשל כך מן הראוי לחייב את הנאשם בפיצויה. המתלוננת נאלצה להתקין מצלמות בביתה ולשכור את שירותיו של חוקר פרטי עקב מעשיו של הנאשם, ויש לפצותה בגין נזקים קונקרטיים אלה.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **5 חודשי מאסר בפועל**, שמניינם מיום מעצרו 21.3.14.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר, עבירה מן העבירות שבהן הורשע.

ג. פיצוי כספי למתלוננת, עדת תביעה 2, בסך של 2,500 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.10.14, ויועבר למתלוננת בהתאם לפרטים שתמסור המאשימה.

מוצגים יושבו לבעלים, ובהעדר בעלים יחולטו או יושמדו לפי שיקול דעת קצין משטרה.
זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ח' אב תשע"ד, 4 אוגוסט 2014, במעמד הצדדים.